

РЕШЕНИЕ

№ 23843

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **3320** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адвокат С. И., със съдебен адрес: [населено място], п.к. 1606, район „К. село“, [улица], вход В срещу Националната агенция за приходите.

Претендира се присъждане на сумата от 30 875,16 лв., от които: главница: 20 449,15 лв. и 10 426,01 лв. лихва за забава.

В исковата молба се твърди, че „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], е претърпяло имуществени вреди от постановен незаконосъобразен административен акт — Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден с Решение № 258/12.02.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — С. при ЦУ на НАП, окончателно отменен с Решение № 14598/25.11.2020г., постановено по адм. дело № 1280/2020, по описа на Върховния административен съд, Първо отделение.

Посочено е, че периода 2017 г. и 2018 г. на дружеството са възложени общо 8 броя ревизионни производства за различни данъчни периоди.

С Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. е отказано признаването на правото на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 93 500 лв. РА е издаден въз основа на Ревизионен доклад № Р-22221718001391-092-001/22.10.2018 г.

„Джей Кей Фарма“ ООД е сключило договор с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл.

1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018 г. „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита. В чл. 1, т. 1.3. от Договора от 01.02.2018г. страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях. На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени 5 висящи ревизионни производства.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още три ревизионни производства, включително производство с УИН № Р-22221718001391 по чл. 2, буква б) от Анекс № 2, в допълнение на тези по Анекс № 1, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения. На 24.07.2020г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество, като са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, са уточнили действието на сключения Договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения. При тези условия, позовавайки се на чл. 1, т.1.3., изр. 2 от Договора от 01.02.2018 г., чл. 2, буква Б) от Анекс № 2 и буква Е) от Анекс № 3 осъществената Защита по ревизия с УИН № Р-22221718001391 включва: (1) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С. по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред Административен съд — С.-град по чл. 1, т. 1.2.5 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.3. от Анекс № 3; и (3) обжалване на решението на Административен съд — С.-град, процесуално представителство и защита пред Върховен административен съд по чл. 1, т. 1.2.6 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.4. от Анекс № 3.

Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от Защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по Договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от Договора от 01.02.2018г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства, включително и при оспорването на РА. В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН Р-22221717005089. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на

Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018г., като начинът на определяне на възнагражденията е потвърден.

В чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от Дружеството на 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за представените услуги по ревизионните производства, което е обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със Защитата по Договора от 01.02.2018г. и Анексите към него.

В изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него и в законово определения 14-дневен срок, Адвокатското дружество е изготвило и подало до Дирекция „ОДОП“ жалба по административен ред срещу РА с вх. №. 53-03- 3299/07.12.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С.. На същата дата „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол от 07.12.2018 г. за приемането без забележки от „Джей Кей Фарма“ ООД, на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение в определен на 6 750 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 3 от Приложение № 1 към Анекс № 3. Директор ОДОП е потвърдил РА с Решение № 258 от 12.02.2019 г., като в изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.108г. и Анексите към него, Адвокатското Дружество е изготвило и подало жалба срещу потвърдения РА до Административен съд — С. град с вх. № 53-04-215/19.02.2019 г. по описа на Дирекция ОДОП - [населено място].

След постановяване на окончателното Решение № 14598 от 25.11.2020 г., постановено по адм. дело № 1280/2020 на ВАС, Адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са подписали констативен протокол от 26.11.2020 г., с който са удостоверили изпълнението на задълженията на Адвокатското Дружество по Договора от 01.02.2018г. и Анексите към него. „Джей Кей Фарма“ ООД е приело без забележки осъществяването на условията по чл. 3, т. 3.2. от Договора от 01.02.2018г., чл. 3 от Анекс № 3, в резултат на предоставените от Адвокатското Дружество услуги, довели в крайна сметка до отмяната на РА и постигането на целения от дружеството ми резултат. Страните са определили дължимото възнаграждение в размер от 13 699,15 лв. без ДДС, за което Адвокатското дружество е издало фактура № 7320/09.11.2021 г. Възнаграждението е заплатено на 11.11.2021 г.

Иска се ответникът да бъде осъден да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, обезщетение на причинените му имуществени вреди от издаване на отменените незаконосъобразни актове в общ размер на 30 875,16 лв, от които главници в общ размер на 20 449,15, ведно с лихви за забава от 25.11.2020 г., датата на постановяване на Решение № 14598 от 25.11.2020 г., до датата на настоящата искова молба, 28.03.2025 г., както следва: 6 750 лв., представляващи заплатено възнаграждение за жалба срещу РА до Директор ОДОП, ведно със законната лихва върху тази

сума от 25.11.2020 г. до датата на настоящата искова молба, 28.03.2025г., в размер на 3 441,50 лв. и 13 699,15 лв. без ДДС, представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, ведно със законната лихва върху тази сума от 25.11.2020г. до датата на настоящата искова молба, 28.03.2025 г., в размер на 6 984,51 лв.

Претендира се и присъждане на законна лихва за забава върху посочените по-горе главници, считано от датата на исковата молба до окончателното им заплащане.

Ответникът е представил писмен отговор.

Не се оспорват изложените в исковата молба обстоятелства, свързани с ревизионното производство по издаването на РА, неговото оспорване по административен и съдебен ред и отмяната му от съда.

По отношение на претендираната сума от 6750 лв., представляваща възнаграждение за оспорването на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. по административен ред, се прави възражение, че в хода на производството по чл. 152 от ДОПК, адвокатската защита не е задължителна. В действителност оспореният акт е отменен, при оспорването му по съдебен ред, но това не означава, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 161 от ДОПК или на чл. 143, ал. 1 от АПК. Сочи се, че ако съдът намери претенцията в тази ѝ част за основателна, следва да намали размера ѝ до справедлив минимум, защото ответникът е бил лишен от възможност да направи възражение за прекомерност. В тази връзка се сочи, че договореното възнаграждение е много над минимума предвиден в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и се цитира решението на СЕС по дело 438/2022 г. По отношение на претенцията за присъждане на лихва върху тази сума, се моли тя да бъде отхвърлена, защото в ЗОДОВ е предвидено присъждане на лихва върху присъдено обезщетение. Освен това, от датата на окончателната отмяна на РА са изтекли повече от четири години, т.е. касае се за забава на кредитора.

На следващо място, ответникът релевира доводи, свързани с претенцията за присъждане на обезщетение за изплатеното възнаграждение за успех, в размер на 13 699,15 лв., ведно с мораторна лихва в размер на 6984,51 лв. от датата на отмяната на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. до датата на предявяването на исковата молба.

Ответникът счита, че искът в тази му част е недопустим, а алтернативно неоснователен.

Според изложеното в отговора, не е спорно, че между ищеца и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ е сключен договор от 01.02.2018 г. С него и с подписаните впоследствие към него анекси е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10% от отменената част от акта. В случая, ищецът, в хода на оспорването на РА е представил пред съдебните инстанции, списък с разноските, в това число и заплатен адвокатски хонорар, които са му били присъдени. Уговорките за заплащане на допълнително възнаграждение в зависимост от изхода на спора не противоречи на закона, но обезвъзмездяване за такова платено допълнително възнаграждение, не може да бъде търсено по реда на ЗОДОВ, защото не може да бъде квалифицирано като вреда, настъпила непосредствено от отменения административен акт. В този смисъл се цитира решение № 1/15.03.2017 г. по т.д. № 2/2016 г. на ОСС на ВАС, в което е посочено, че обезщетяването за непозволеното увреждане не може да се превърне в средство за неоснователно обогатяване. Цитира се и тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г., по тълк. дело № 6 2012 г. на ВКС, според което направените от страната разноски подлежат на възмездяване, само когато са реално заплатени към датата, на която е даден ход на делото по същество. Според ответника, уговорките между клиента и адвоката за бъдещи плащания са извън обхвата на отговорността за разноски и не могат да бъдат противопоставяне на насрещната страна по процесуалното правоотношение. В случай, че претенцията в тази ѝ част се приеме за основателна, се моли размерът да бъде намален

до предвидения в закона минимум, защото в противен случай, ищецът би се обогатил неоснователно.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, ищецът, редовно призован, се представлява от адвокат И., която поддържа исковата молба. Претендира присъждане на направените в хода на настоящето производство разноски. Не са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът - Национална агенция за приходите, се представлява от юрисконсулт С., която оспорва исковата молба, по аргументи посочени в отговора на исковата молба. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и не прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Представени са допълнителни писмени бележки в подкрепа на изтъкнатите вече доводи.

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП, изразява становище за основателност на предявените искове.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място] е издаден Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. При оспорването му административен ред същият е потвърден с Решение № 258/12.02.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП. При успешно проведено оспорване РА е окончателно отменен с Решение № 14598/25.11.2020 г., постановено по адм. дело № 1280/2020, по описа на Върховния административен съд, Първо отделение.

С Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. е отказано признаването на правото на данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 93 500 лв.

„Джей Кей Фарма“ ООД е сключило договор с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т.1.1. от Договора от 01.02.2018 г. „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита.

В чл. 1, т. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г. страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях. На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени 5 висящи ревизионни производства.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още три ревизионни производства, включително производство с УИН № Р-22221718001391 по чл. 2, буква б) от Анекс № 2, в допълнение на тези по Анекс № 1, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения. На 24.07.2020 г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, като страните са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, са уточнили действието на сключения Договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения. При тези условия, позовавайки се на чл. 1, т.1.3., изр. 2 от Договора от 01.02.2018 г., чл. 2, буква Б) от Анекс № 2 и буква Е) от Анекс № 3 осъществената Защита по ревизия с УИН № Р-22221718001391 включва: (1)

обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – С. по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3; (2) обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред Административен съд — С.-град по чл. 1, т. 1.2.5 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.3. от Анекс № 3; и (3) обжалване на решението на Административен съд — С.-град, процесуално представителство и защита пред Върховен административен съд по чл. 1, т. 1.2.6 от Договор от 01.02.2018г. и чл. 2, т. 2.4. от Анекс № 3.

Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от Защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по Договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018 г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък. В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред Директор ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между Адвоката и Клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства, включително и при оспорването на РА. В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт по УИН Р-22221717005089. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от 01.02.2018 г., като начинът на определяне на възнагражденията е потвърден.

В чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от Дружеството на 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за представените услуги по ревизионните производства, което е

обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със Защитата по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него.

В изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него и в законово определения 14-дневен срок, Адвокатското дружество е изготвило и подало до Дирекция „ОДОП“ жалба по административен ред срещу РА с вх. №. 53-03-3299/07.12.2018 г. по регистъра на ТД на НАП С.. На същата дата „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол от 07.12.2018 г. за приемането без забележки от „Джей Кей Фарма“ ООД, на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА. На основание чл. 3, т. 3.1.4 от Договора от 01.02.2018 г. размерът на дължимото възнаграждение в определен на 6 750 лв. без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 3 от Приложение № 1 към Анекс № 3. Директор ОДОП е потвърдил РА с Решение № 258 от 12.02.2019 г., като в изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него, Адвокатското Дружество е изготвило и подало жалба срещу потвърдения РА до Административен съд — С. град с вх. № 53-04-215/19.02.2019 г. по описа на Дирекция ОДОП - [населено място].

След постановяване на окончателното Решение № 14598 от 25.11.2020 г., постановено по адм. дело № 1280/2020 на ВАС, Адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са подписали констативен протокол от 26.11.2020 г., с който са удостоверили изпълнението на задълженията на Адвокатското Дружество по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него. „Джей Кей Фарма“ ООД е приело без забележки осъществяването на условията по чл. 3, т. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г., чл. 3 от Анекс № 3, в резултат на предоставените от Адвокатското Дружество услуги, довели в крайна сметка до отмяната на РА и постигането на целения от дружеството ми резултат. Страните са определили дължимото възнаграждение в размер от 13 699,15 лв. без ДДС, за което Адвокатското дружество е издало фактура № 7320/09.11.2021 г. Възнаграждението е заплатено на 11.11.2021 г.

По време на проведеното по делото открито заседание адвокат И. представи допълнителни писмени документи, които бяха приети като доказателство по делото.

От аналитичната справка Главна книга за движение по сметка 401 „Доставчици“ на „Джей Кей Фарма“ ООД за периода м. 02.2018 г. се установява осчетоводяването на платените по фактура № 5029/09.02.2018 г. суми.

От аналитичната справка Главна книга за движение по сметка 401 „Доставчици“ на „Джей Кей Фарма“ ООД за периода м. 11.2021 г. се установява осчетоводяването на платените по фактура № 7320/09.11.2021 г. суми.

Паричните средства по двете фактури са постъпили реално по сметката на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, съответно на 09.02.2018 г. и на 11.11.2021 г.

Представени са документи, свързани с оспорването на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. по съдебен ред и образуваното административно дело № 4406/2019 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 26 състав, както и документи, във връзка с касационното обжалване на решение № 6385 от 30.10.2019 г. по административно дело № 4406/2019 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 26 състав и образуваното касационно административно дело № 1280/2020 г. на ВАС, Първо отделение.

По допустимостта на иска: искът е допустим. Той е предявен след отмяна на административен акт и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран и твърди, че е претърпял неимуществени вреди.

Разгледан по същество, искът е **частично основателен**.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към протоправното деяние. Характерно е за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове. Издаването на подобни актове е регламентирано в съответните закони. Касая се за всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреждания може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или

бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки ще бъде абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на издаден административен акт или действие на длъжностно лице или орган на ответника; 2. незаконосъобразност на акта или действието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилия вредоносен резултат.

1. По отношение на вредите, за които се твърди, че са причинени вследствие, на заплатено адвокатско възнаграждение за оспорване по административен ред на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г.

При проведеното оспорване на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. по реда на чл. 152 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е потвърдил същия, т.е. оспорването не е било успешно.

Няма спор, че впоследствие, при съдебното оспорване на РА, същият е изцяло отменен с решение № 6385 от 30.10.2019 г. по административно дело № 4406/2019 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 26 състав, потвърдено с решение № 14598/25.11.2020 г., по административно дело № 1280/2020 г. на ВАС, Първо отделение.

Страните не спорят, че между „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ е сключен договор за правна защита и съдействие от 01.02.2018 г.

В приложение № 1 към анекс № 3 от договора са изброени девет броя ревизионни актове, издадени на „Джей Кей Фарма“ ООД, за които страните са договорили конкретно възнаграждение за процесуално представителство. Във връзка с оспорването на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. е договорено възнаграждение в размер на 6750 лв. за изготвяне на жалба по административен ред. За общата сума, посочена в анекса в размер на 75 000 лв. Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ е издало фактура № 5029/09.02.2018 г. Възнаграждението по тази фактура е заплатено надлежно от „Джей Кей Фарма“ ООД и е осчетоводено както при доставчика, така и при получателя, видно от представените извлечения от счетоводните ведомости.

В разглеждания казус се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по съдебен ред. Производството по оспорване на РА в конкретния случай се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по съдебен ред. Съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно-ревизионният акт не може да се обжалва пред съда,

ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“. В глава осемнадесета на ДОПК „Обжалване на ревизионния акт по административен ред“, в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" този въпрос не е засегнат.

Процесуалния ред за търсене направените разноски в административното производство остава да бъде под формата на претендирана вреда по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

Не е спорно, че в съдебните производства, по обжалването на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. пред АССГ и ВАС на „Джей Кей Фарма“ ООД да присъдени разноски за оказаната правна помощ от Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ в размер съответно от 4750,74 лв. и 4 800,99 лв.

Спорен е въпросът, дали уговореното и платено възнаграждение за оспорване на РА по административен ред представлява вреда от отменен, като незаконосъобразен административен акт.

Видно от анекс № 3 към договора от 01.02.2018 г., страните са се договорили, че „Джей Кей Фарма“ ООД дължи на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ възнаграждение за обжалване на неблагоприятни за дружеството актове, във връзка с конкретно възложени със Заповеди за възлагане на ревизии ревизионни производства. Възнаграждението включва, съгласно т. 2.2 от анекса обжалване и процесуално представителство на ревизираното лице пред Директора на Дирекция „ОДОП“. Размерът на възнаграждението ще бъде определен в констативен протокол, подписан между клиента и адвоката при предаването и приемането на услугата. В т. 6 от анекса страните са договорили, че авансовото плащане по т. 3.2. от договора от 01.02.2018 г. в размер на 75 000 лв. без ДДС е усвоено напълно, съгласно приложение № 1 от анекса.

Настоящият съдебен състав намира за константна установената съдебна практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото и в това производство разноски не се присъждат и при отмяна на РА от ответника, именно платеното адвокатско възнаграждение се търси и присъжда като вреда - пряка и непосредствена от отменения РА.

С отмяната на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. след оспорването му по съдебен ред е постигнат и целения от ревизираното лице ефект.

Следователно е установен безспорно фактическия състав за присъждането първата търсена сума от 6 750 лв., представляваща уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор от 01.02.2018 г. и анекс № 3 към него, за оспорването по административен ред на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г.

Съдът не споделя релевираните от ответника доводи, че адвокатската защита при оспорването на РА по административен ред не е задължителна и че зависи от волята на страната. Ако адвокатската защита наистина не е задължителна, оспорването на РА по

административен ред – е задължително. Преценката дали направения разход за адвокатски хонорар е вреда – пряка и непосредствена от отменения РА – се прави без оглед на това дали страната трябва или не -да се защитава от адвокат, дали ответникът е длъжен служебно да направи при жалба преценка в цялост за законосъобразност на акта и т. н. Релевантно е обстоятелството, че ако РА не беше издаден, съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги, поради което вредата е пряка и непосредствена. В тази връзка следва да се вземе предвид съдебната практика, която е последователна. (Решение № 8198 от 04.07.2016 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020 г.; Решение № 14133 от 22.10.2019 г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело № 1563/2019 г. и т.н.).

Съдът не намира, че сумата в размер та 6 750 лв., уговорена и платена като възнаграждение е прекомерна. Съгласно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, минималното адвокатско възнаграждение за оспорване на административен акт е 8 130 лв., при интерес от 93 500 лв., т.е. в случая възнаграждението е под предвидения в наредбата минимум.

С оглед установената основателност на основната претенция е основателна и акцесорната претенция за присъждане на лихва, по чл. 86 от ЗЗД върху тази сума за периода от 25.11.2020 г. до датата на подаване на исковата молба – 28.03.2025 г., в размер на **3441,50** лв., изчислена с помощта на приложение за изчисляване на лихви – calculator.bg. Върху главницата се дължи и законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

2. По отношение на вредите, за които се твърди, че са причинени вследствие, на заплатено адвокатско възнаграждение за успех след пълната отмяна на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г.

Не е спорно, че в и този случай е установено наличието на първата и втората предпоставки за ангажирането на отговорността на държавата по реда на чл. 203 от АПК. Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. е отменен изцяло след оспорването му по съдебен ред.

В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. страните са уговорили възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по Договора от

01.02.2018 г., като начинът на определяне на възнагражденията е потвърден.

След постановяване на окончателното Решение № 14598 от 25.11.2020 г., постановено по адм. дело № 1280/2020 на ВАС, Адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са подписали констативен протокол от 26.11.2020 г., с който са удостоверили изпълнението на задълженията на Адвокатското Дружество по Договора от 01.02.2018 г. и Анексите към него. „Джей Кей Фарма“ ООД е приело без забележки осъществяването на условията по чл. 3, т. 3.2. от Договора от 01.02.2018 г., чл. 3 от Анекс № 3, в резултат на предоставените от Адвокатското Дружество услуги, довели в крайна сметка до отмяната на РА и постигането на целения от дружеството ми резултат. Страните са определили дължимото възнаграждение в размер от 13 699,15 лв. без ДДС, за което Адвокатското дружество е издало фактура № 7320/09.11.2021 г. Възнаграждението е заплатено на 11.11.2021 г.

Изложеното налага извода, че в случая са налице всички предпоставки, даващи възможност да се приеме, че платената по фактура 7320/09.11.2021 г. от „Джей Кей Фарма“ ООД на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, представлява пряка вреда, предизвикана от издаден от органите по приходите незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г.

Установява се и причинно-следствена връзка между причинената вреда и издадените незаконосъобразни административни актове, от които тя е настъпила, т.е. налице е и четвъртата предпоставка за ангажирането на отговорността на държавата по реда на чл. 1 от ЗОДОВ.

В случая, страните са уговорили възнаграждението за успех в размер на 10 % от установеното с РА публично задължение – главница и лихви. Тази част на адвокатското възнаграждение е алеаторна и зависи изцяло от резултата по обжалването, като в договорът не е упоменато, че се дължи при отмяна на конкретен административен акт (АПВ или РР), в конкретно в производството пред по-горестоящ орган или пред съд. В резултат на правните действия на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, имуществото на „Джей Кей Фарма“ ООД не е намаляло със сумата на установените с Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. публични задължения 93 500 лв., както и начислените върху тази сума лихви. В този смисъл е и съдебната практика по сходни казуси (Решения № 4085/16.04.2025 г. по адм. д. № 11214/2024 г., Решение № 3275/27.03.2025 г. по адм. дело № 11888/2024 г., Решение № 11890/05.11.2024 г. по адм. дело № 2055/2024 г. и Решение № 823/24.01.2024 г. по дело № 5741/2023 г.).

От друга страна съдът намира, че уговореният размер, следва да е обоснован и справедлив, което означава, че е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства която и да е от страните в производството. Чл. 36, ал. 2 от ЗА сочи, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да е обоснован и справедлив, както и че не може да е по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. размер за съответния вид работа. Предвид изложеното по-горе, в тази връзка следва да се съобрази и решение от 28.07.2016 г. по дело С-57 на Съда на ЕС, където е прието, че правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноски, като се съобразят предмета на спора, неговата цена, труда и разноските, които трябва да понесе загубилата страна, следва да бъдат пропорционални. Както беше посочено по-горе, съгласно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба №

1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, минималното адвокатско възнаграждение за оспорване на административен акт е 8 130 лв., при интерес от 93 500 лв. В случая на Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, за оспорването на РА пред АССГ и ВАС са заплатени суми в размер съответно от 4750,74 лв. и 4 800,99 лв.

Съгласно изложените в тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2/2016 г. на ВАС, I и II колегии, делата за обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са иски производствени, те се развиват по правилата на ГПК, доколкото материята не е уредена от АПК, и в тях страните могат да представят всички относими доказателства в подкрепа на твърденията си, да навеждат всякакви доводи в тяхна защита, да правят възражения и да се защитават с всички допустими от закона средства. И. на обезщетението от неправомерно увреждане не е и не може да се превърне обаче в средство за неоснователно обогатяване, поради което и съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „обоснован и справедлив“, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган неправомерно увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

В разглеждания казус, целеният резултат – отмяната на Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г. е постигнат чрез оспорването му по съдебен ред.

Вярно е, че това е станало в производство пред две инстанции – АССГ и ВАС, но също така е вярно, че пред първата инстанция са проведени само две заседания, а пред втората едно.

Във връзка с изложеното, възнаграждение за успех, което е почти два пъти пъти по-високо от минимално предвиденото не би могло да се приеме, като обосновано и справедливо, още повече, че на ищеца вече са присъдени разносните направени пред АССГ и ВАС, съответно в размер на 4750,74 лв. и 4 800,99 лв.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая възнаграждение в размер на минималния, според материалния интерес, съгласно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), се явява обоснован и справедлив и същият следва да бъде определен в размер на 8 130 лв.

С оглед установената основателност на основната претенция е основателна и акцесорната претенция за присъждане на лихва, по чл. 86 от ЗЗД върху тази сума за периода от 25.11.2020 г. до датата на подаване на исковата молба – 28.03.2025 г., в размер на **4145,08** лв., изчислена с помощта на приложение за изчисляване на лихви – calculator.bg. Върху главницата се дължи и законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ предвид частичното уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноси. Ответникът следва да бъде осъден да заплати разносните по производството, внесената държавна такса и възнаграждение за един адвокат, съразмерно с уважената част от иска и съгласно представения от ищеца списък.

Ответникът също е поискал присъждане на разноси своевременно. Същият има право на такива, съразмерно с отхвърлената част от иска, като размерът следва да бъде определен, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната

помощ.

Водим от горното, на основание чл. 203 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на **6 750** (шест хиляди и седемстотин и петдесет) лева, обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили от незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г., представляваща платено адвокатско възнаграждение за оспорването на РА по реда на чл. 152 от ДОПК, ведно със мораторна лихва върху тази сума, за периода от 25.11.2020 г. до датата на подаване на исковата молба – 28.03.2025 г., в размер на **3441,50** (три хиляди четиристотин четиридесет и един лв. и петдесет стотинки) лв., както и законна лихва, считано от датата предявяване на иска до окончателното изплащане на присъдената сума.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на **8 130** (осем хиляди сто и тридесет) лева, обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили от незаконосъобразен Ревизионен акт № Р-22221718001391-091-001/28.11.2018 г., представляваща платено адвокатско възнаграждение за успех за окончателната отмяна на РА от съда, ведно със мораторна лихва върху тази сума, за периода от 25.11.2020 г. до датата на подаване на исковата молба – 28.03.2025 г., в размер на **4145,08** (четири хиляди сто четиридесет и пет лева и осем стотинки) лв., както и законна лихва, считано от датата предявяване на иска до окончателното изплащане на присъдената сума.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, сума в размер на **3 774,12** (три хиляди седемстотин седемдесет и четири лева и дванадесет стотинки) лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение и държавна такса.

ОСЪЖДА „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, сума в размер на 200 (двеста) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.